

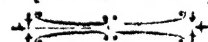
૭૮૬

આશોકે બુલ બુલ, ઉર્ફે માશોકે બડોદા.

જીવવાકે-પ્રકટ કરનેવાલે

હુસેન મીરઝા બુકરે

કે. ફાકલે-કરોડ બમ્બઈ, ...

બિલકુલ નમ્ર કવ્યાલી.

ઉસ ને કહા તુ કોન હૈ મૈને કહા શૈદા તેરા,
 ઉસ ને કહા મતલબ હૈ કયા મૈને કહા સૌદા તેરા.
 ઉસ ને કહા શિરતા હૈ કયું ગલ્યોં મૈં મેરી રાત દિન
 મૈં ને કહા મૈં દેખ તું વોહ આરેજે ઝેખા તેરા,
 ઉસ ને કહા હરદમ તુજે ઇસ આશોકી સે કામ કયા,
 મૈં ને કહા મૈં મસ્ત હું ઔર હું મૈં મતવાલા તેરા,
 ઉસ ને કહા સચ સચ ગતા વહશી તુ કળ મેં હો ગયા,
 મૈં ને કહા જગમગે નજર આયા મુજે જલવા તેરા.

Printed by Motilal Ganpatilal in

The Manhar Printing Press.

Pankor Naka—AHMEDABAD.

દિ. સ. ૧૩૩૫.

ખ. સ. ૧૯૧૭.

તીસરી યાર

છલ્લ ૨૦૦૦

કિંમત ૦-૨-૦ દો આના.

આંશુકે બુલ બુલ,

ઉફે

માશુકે બડોદા.

ગઝલે આકિલ.

તેરી તેજે અદા હૈં ઓર મૈં હું
કઝા કા સામ્ના હૈં ઓર મૈં હું
મૃજે દેરો હરમ સે કયા ગરઝ હૈં.
કિસી કા નકશે પા હૈં ઓર મૈં હું
અદા, અન્દાઝ, ગમ્ઝલ, નાજો અસ્વલ
યેહ એક શૌન્હે દગા હૈં ઓર મૈં હું
યેહ કહતી મુઝમે હૈં શમ્શીરે અખર
ખસ અખ તેરા ગલા હૈં ઓર મૈં હું
શમે ફકિનમેં “ આકિલ ” અપના હમદમ
ખ્યાલે ફિલરોગ્યા હૈં ઓર મૈં હું

કબ્વાલી.

પડો કલમા મોહમ્મદકા મોહમ્મદ નામ લેલે કર,
મોહમ્મદકો કરો રાશુ મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
કિમર શરફને કયસા મીઝાયા કુદર જુલમતકો,
જગાયા દીન અહમદકા મોહમ્મદ નામ લેલે કર,
તુ હમારે વાસતે સર દે દીયા સીખતે પયંબરને,
કરો તુમ જાનકો કુરખાં મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
યેહી હૈં આરજુ મેરી કે જા હજરતકે રોજપર,
કહું મેં શુક્રકે સીન્દે મોહમ્મદ નામ લેલે કર;

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૧૨૬

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૦૧૨૩૭ બુલબુલ

વિષય ૪૪૬૮ : ૪ ૪૬૮

અગર ઝાડુ કશી રોજે મુખારકકી મીલે મુજકો,
તો ઝાડુ અપની પલખોસે મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
તુમેહ અએ મોમીનો લાઝમ હે હો હજરતકી ઉમતપે,
મીઠાવો કુદકો તુમમી મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
દરે જન્નતમે પુંછા જાએગા હો કીસકી ઉમતમે,
ખતાદું મેં નખી અપના મોહમ્મદ નામ લેલે કર.

ગઝલ.

ખુશાં મી તુ વહાં બી તુ ઝખીં તેરી ફલક તેરા,
કહીં હમનેં વજા પાયા ન હરગિઝ આજતક તેરા,
સેશતો ઝાત મેં યકતા હય તુ અપ કાદેરે મુલક,
ન કોઈ તેરા સાની હય ન કોઈ મૂસ્તરિક સેસા.
જમાલે યુસુફે અહમદકો રૌનક તુને ખખશી હય,
મલાહત વૂઝસે શીરીં હુસ્ને શીરીં મે નર્મક તરો.
તેરે ફઝલો કરમસે નારો તુર આપસમેં યકદિલ હૈંય.
સનાગર યક ઝખાં હર એક હય જીનો મલક તેરા.
કિસીકો કયા ખખર કયું ખધરે શર પછદા કિયે તુને,
કે જો કુચ્છ હય ખોદાઇ મેં વોહ સખ લારેખો શક તેરા.
ન જલતા કિસ તરહસે તુર મુસા કયું ન ગશ ખાતે,
કહાં યે તાખો તાકત જલવહ દેખેં મરદુમક તેરા.
દોઆ ગેહ હય કે વકતે મર્ગ મૂસ્કિલ કિસકી આસાં હો.
ઝખાં પર “ દાગ ” નામ આએ તો યા રખ યકખયક તેરા.

નઝ કોન્વાલી નઅતીયહ.

ખોદાને કયા ખનાઇ તુરકી સુરત મોહમ્મદકી,
નઝર આતી હય પરદે પરદેમેં રંગત મોહમ્મદકી.
ખોદા જખ ખુદ યે ફરમાએ કે હૈં જન્નત મોહમ્મદકી,
કર્મા દોઝખમેં જા સકતી નહીં ઉમમત મોહમ્મદકી.
ન હમ જન્નતમેં જાએગે ન હમ દોઝખમેં જાએગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્રમેં સુરત મોહમ્મદકી.
ન શાહી કી તમન્ના હય ન ખાહિશ સલતનતકી હય,
તમન્ના હય કે મિલ જાએ મુઝે ખિદમત મોહમ્મદકી.
વહીં આંખોમેં આંખેં હૈં કે જીનમેં શકલે અહમદ હો.
દિલોમેં દિન વહી હૈં જીસમેં હો ઉલફત મોહમ્મદકી.

નધ કોવાલી.

આમાદએ કલે મન આં શોખ સિતમગારે,
 ઇ તુર્ક તમાશા ખીં ના કર્દા ગુનહગારે,
 ગર. નામે નેશાને મન પુરસંદ એગો કાસિદ,
 આવારઓ મજનુને રસ્વા સરે ખાજારે,
 અય ઇસએ ખીમારાં અઝ હિજરે તો રન્ગુરમ.
 શાયદ ન ખખરદારી અઝ હાલતે ખીમારે,
 ખવાલી કે શેશ આશદ ખીમારે મોહખતરા,
 યક જુરઆ ખોદારા દેહ અઝ શરખતે દીદારે.
 અઝ કુચએ મઅશુકહ ખામસાઝ ~~ખીમારે~~ **ખીમારે** આયદ
 સર અર. ~~ખીમારે~~ જાં ખર લખ દિલદાર ખ અધ્યારે

ગઝલ.

મશકમે ખ્યારીક મયેં જંગલ બટકતા જાઉંગા,
 દોલતો હસમતસે મયેં દામન ઝટકતા જાઉંગા;
 ગર નહીં મલુમ હએ મુઝકો મકાને દીલરખા,
 રાસ્તે મેં જો મીલે કિસ્સે ષટકતા જાઉંગા;
 જસતમે ગરએ ન હોવે દેખના મહબુબકા,
 હર પહાડ મનસુરસા સુલી ફટકતા જાઉંગા;
 દીલકે તુકડે હોગએ ઝોર જન લખપર આ ગધ,
 ગમ્મેં કિસ ગુલરકે સર અપના પટકતા જાઉંગા.

કોવાલી—સૈદા.

આગમેં ગીરનેસે કયા મંએ કંહી જલ જાઉંગા,
 નામ લેકર મેરે ખવાજકા નીકલ જાઉંગા.
 મશકમે ખવાજકે વો વજદ નહીં હય મુઝકો,
 કે સંબાલેસે કીસીકે મંએ સંબલ જાઉંગા.
 લાખ બેહકાંયે કોઈ ખવાજકી જનીબસે મુઝે
 મંએ અકીદા નહીં કિસકા કે બદલ જાઉંગા.
 બનકે બયેહુંગા મંએ દરગાહે ખવાજ સાહેબ,
 શીર વહાંસે કબી ટાલે નહીં ટલ જાઉંગા.
 જલવએ હજરતે ખવાજ હએ નજરમેં મેરી,
 કિસકો લેકર મંએ ગીરંગા તો સંબલ જાઉંગા.

દીલ્લ જેહ કહેતા હયે કે અજમેર ચલુંગા લેકીન.
 લોટ આનેકે ધરાસે મયલ જાઉંગા.
 બે તખલ ખ્યાળ કે મુમતીન નહીં જના મેરા,
 જળ ખુલાયેંએ મુઝે સરકેહી બલ જાઉંગા.
 ધસી ઉમ્મેદમે બયહાલું મંએ અખતક શૈદા,
 આજ ખુલવાયેંએ ખ્યાળ મુઝે કલ જાઉંગા.

ગઝલ.

જરા સમજો સીતમગારો યે કયું પાનીકી બંદી હયે.
 અરે વો સંગ દીલ્લ લોગો યે કયું પાનીકી બંદી હયે.
 કહા અખ્યાસને યું કર બને કયું કાશીરાં બેકર.
 નહીં બીલકુલ હે કર તુમકો યે કયું પાનીકી બંદી હયે.
 નખીકે લખતે દીલ્લ ખ્યારે હયે બેકલ ખ્યાસકે મારે,
 બસ અબ તરસાવો મત ઇનકો યે કયું પાનીકી બંદી હૈ.
 મુઝે એક મશક પાનીકે લીયે ઝાલીમ ન તરસાવો,
 કહીં તુશન પૈદા હો યે કયું પાનીકી બંદી હૈ.
 કંઠન હયે રોજે મહેશરકા ખુદા ઇસ વખત પુછેગા,
 કહોગે કયા બતાવો તો યે કયું પાનીકી બંદી હૈ.

કવવાલી

ફિરાકે જનામેં હમને સાકી લડ પીગા હય શરાબ કરકે,
 તપે અલમને જગર જે બુના તો હમને ખ્યાયા ક્યાબ કરકે,
 નયા કરિશ્મા નઇ અદા હય ગજબ હય ઉસ ઇશ્વગરકે ગમન્ટે.
 જરા જેરખસે નિકાબ સરકી તો માર ડાલા હિજબ કરકે.
 મેરે જનાજેપે મેરા કાતિલ નમાજ પઢકર રહે કહે રહા હય
 લે અખતો સરસે અખબ ઉતરા ચલાલું કારે સવાબ કરકે,
 ન કુલ ખુલ ખુલ ખુશીસે હરગિજ જે ગુલકે કુલા નહીં સમાયા.
 ગયા વોહ અત્તાસકી દુકાં પર ફિર ઉસને બેચા ગુલાબ કરકે.
 ઇધરતો મુંહસે સવાલ નિકલા ઉધર સિતમગરને ખાત કાઢી,
 ઝલીલ હોના પડા હય કયસા સનમકો હાજર જવાબ કરકે,
 શકીર મીસકી ગઠા બિખારી કહાંયે અયસે નસીબ મેરે.
 જહે મુકદર પુકારતે હંચ વોહ મુઝકો આલી જનાબ કરકે.

કુન્વાલી

સાકી તુ દીયે જા મય જીસ્કો તુ દીઆ ચાહે.
 વોહ સ્નખમે સોહાગન હય જીસ્કો કે પીઆ ચાહે.
 સાકી મુઝે દૌરમે અપને જો લિયા ચાહે,
 ઇસ કબી પીલાદુ મય પીતેહી પીઆ ચાહે.
 જસ જન લિયા તુમકો પહેચાન લિયા તુમકો,
 અજ કિસપે વેહ મન રીઝે અજ કીસ્કો જીઆ ચાહે.
 સદમા તો નહી મુઝકો સર મુંડ ચલા જાઉં.
 મંચ દિલતો ઉસે દેહ વોહબી તો લીઆ ચાહે.

ગઝલ

નામ જાનેકા ન લે ચાર મંઝે મર જાઉંગા,
 પેશતર જાનેકો મંઝે જાંસે ગુજર જાઉંગા.
 જાતેહો જાવો અંઝે દીલખર તુમ ન જાઓ તો અગર,
 મંનતે પીરકે ધર લેકે શકર—જાઉંગા.
 તેરી મેરી દોસ્તીકો સારા આલમ જાનતા હંઝે.
 ગર કોઇ પુછે તો મંઝે સાદ મુકર—જાઉંગા.
 મેરે ખુલે બાલોંપે તુમ ન હરદમ આયા કરો,
 અગર કુછ હોગા તો સર પીરકે મર—જાઉંગા.

ગઝલ—આસી.

તેરે અંદાઝને મારા મુઝે બાગન બનકે,
 જુલ્સ પુર પેંચનેલી ડસલીયા નાગન બનકે.
 તિરે મીઝગાંને તેરે દર દિયા ધાયલ મુજકો,
 ચશમે જાહુને તેરે ઇશકી ગોશ્ન બનકે.
 નિમ ખીસ્મીલસા તડકતાહું તેરે હીજરમેં જાં,
 ગલેસે અપને લગાલે મુઝે સાજન બનકે.
 તેરી કુરકતમેં મરજાઉં અગર અંઝે જાનાં,
 ફુલ તુરબતપે ચડાના ચોરી માલન બનકે,
 આસી મુસ્તાક હું કર વસ્લસે દિલશાદ મેરા.
 વર ના મહશર મેં રહુંગા તેરા દામન બનકે.

કવ્વાલી—નીજમી.

તલવાર ખુમે રંગલો અરમાન રેહ ન જાએ,
 ખીસ્મીલકે સરપે કોઈ એહસાન રેહ ન જાએ.
 વાઅદા કીયાથા અય દીલ આનેકા આજ્ઞ ઉસ્તે,
 આરાએશોં કા કોઈ સામાન—રેહ ન જાએ.
 ભરભરકે જામ દે તુ હમ મય કશોકો સાફી,
 મેહશીલમે કોઈ પીયાસા મેહમાન—રેહ ન જાએ.
 લીલ્લાહ ધરમે આકાર તુમ અપના ધર બનાલો,
 દિલ ખાનએ ખુદા હય વિરાન—રેહ ન જાએ.
 લીલ્લાહ અપને ધરસે દુશ્મનકો તુમ નિકાલો,
 ફીર દોસ્તકે ચમનમેં શયતાન—રેહ ન જાએ.
 અબ કતલ કર ચુકે હો પામાલ લાશ કરેદા,
 યેની તુમ્હારે દીલમે અરમાન—રેહ ન જાએ.
 વોહ તેગ લેકે આએ ચલ સરકે બલ નીજમી,
 ઉશ્શતકા મઅરકા હય મયદાન—રેહ ન જાએ

ગઝલ.

ઉસીકો મીલા હએ ખુદા ચુપકે ચુપકે,
 જો કરતા હએ આહો ખુદા ચુપકે ચુપકે.
 જો હએ મેરી હાજત દિલા જલ્દ ઉસકો.
 ઇલાહી તુ કરદે રવા—ચુપકે ચુપકે.
 ગુન્હા જો કે કરતે હએ પોશીદા સખસે,
 સજા ઉનકો દેગા ખુદા—ચુપકે ચુપકે.
 ખુદા મરતબા ઉનકા મહશરમે હોગા,
 જો દેતે હેં રાહે ખુદા—ચુપકે ચુપકે.
 કુલ ઉમ્મતકે ખાતીર નીમા જો મેં હક્સે,
 ફવા કરતે થે મુસ્તુફા—ચુપકે ચુપકે.

કવ્વાલી.

જો કાશીર ખુતોકો ખુદા જાનતે હું,
 ખુદાકો ખુદા જાને કમા જાનતે હું.
 જો ખુત પુજનેકા મજા જાનતે હું,
 વોહી ધન ખુતોકો ખુદા જાન તે હું.

બલા મયેરકી ઇસમે કયા હમ શીકાયત,
 રકત દુસરેકો સતા—જનતે હૈં.
 મયે કહેતા હું જય કુછ કહું અપને જીકી,
 તો કહેતે હયે હમ મુદુવા—જનતે હૈં.
 જો કુછ મયે સમજતા હું વો સખ ગલત હયે,
 જો વો જનતે હયે ખજા જનતે—હૈં.

ગઝલ અશરફ.

દીલ પરદા નશીનોસે લગાયા ન કરીજે,
 દર પરદા સીતમ ઉનકે ઉઠાયા ન—કરીજે.
 ચુસ્તાખ શખે વરલ હુવા જખકે મયે ઉનકા.
 ફરમાય કે ધર હમ તેરે આયા ન—કરીજે.
 રીર હઝરતે દીલ કુચેયે જનાંમે ચલે આપ,
 ઇકરાર તો ચેથા કબી જયા ન—કરીજે.
 દીલ ઉન્સે લગાકર અખસ બદનામ હુવે હમ,
 અખ દાગે મોહખત કબી ખાયા ન—કરીજે.
 ઝુમતે હયે આખસ હમ અદલ દેખીજે અશરફ,
 કખતકે હમે સુરત વો દીખાયા ન કરીજે.

કબ્વાલી.

ખુલ ખુલ કીસને કીયા ખાના ચે તીરાના તેરા,
 કયું હે ચીલ્લાના તેરા.
 જાનબી જાએ તો અએ જાન નહ ખુતંગા તુએ,
 યાદ આતા હે મુઝે.
 આકે નાગનકી તરાફ ગોદમે બલખાના તેરા,
 કયું હયે ચીલ્લાના તેરા.
 તપાશે હીજરમે દીલવી મેરા કાખુમે નહી,
 તન કહી જાન કહી.
 શમ્શર લે ખખર અખ જલ ગયા પરવાના તેરા,
 કયું હે ચીલ્લાના તેરા.
 સુરખ ૩ ખાગસે આતે હે નજર કાલે ભવર,
 કયા પડા તુઝપે ખતર.
 ઉગડા ઉગડા નજર આતા હે આશીઆના તેરા,
 કયું હે ચીલ્લાના લેરા.

બર બર આતે હએ ને અખદુલ કરીમ આં તરે.
સત્ય ખતા યાર મેરે.

કીસને દીલ ધીન લીયા હએ દીલે દીવાના તેરા,
કયું હે ચિલ્લાના તેરા.

સહેરા.

સરપે બાંધે હુવે નવ શાહ ને આયા સહેરા.
હુરો ગીલમાને બહી ધુમસે ગાયા સહેરા.
લોગ હરસીમતસે દેતે હયે મુખારક બાદી,
સખકી નજરોંમેં હય ધસ વકત સમાયા સહેરા.
મુ હુપાને લગે ખુરશીદ એ કમર મયેરતમે,
બાગબાં કુલોંકો જખ ગુંદે લાયા સહેરા.
ગુલે જન્નતમેં બી ખુશ્ખો નહી અયેસી હરગીઝ,
સખ ફરીશતોંને હયે આંખોંસે લગાયા સહેરા.
ફરશસે અરશતક યે ગુલગુલા શાદીકા હુવા,
અયેસા દેખા તો નહી હમને ખુદાયા સહેરા.

કન્વાલી.

મેરી આંખોમેં મદીના શકલે આહમદ દિલમે હયે,
કયોં ઉસે ધુંડું મેરી લ્યલા ધસી મેદિલમે હયે,
હુકમે રખ્ખીકાથા જલ્વા સુરતે માસુકમે,
વરના કયા રખા હુવા ઉસ મુશ્ત આખો ગીલમે હયે.
કપ્રમે કયા પુછતે હો મુજસે એ મુંન કરન કીર,
કયા નજર આતી નહી સુરત ને મેરે દિલમે હયે.
અખ રૂયે ખમદારકા જખમી હુવા હું લે ખખર,
અયે મસીહા જનન કુછ બાકી તેરે ખીસ્મીલમે હય.
આજ મકતબમે હય મજમા જાંનીસારોંકા મુનીર,
ફેએસલા ધસ કીંદગીકા કખજ એ કાતીલમેં હએ.

ગઝલ મુસવર.

ધન દીનો જ્વેશે જુનું હએ તેરે દીવાને કો,
તોક જનઝર લીયે આતે હએ પહેનાનેકો,
શહરમેં અપને ચેલ લેલાને મનાદી કરદી,
કોઈ પથ્થરસે ન મારો મેરે દીવાનેકો.

ખુને દીલ પીનેકો ઓર લખ્તે જગર ખાનેકો,
 ચેહ ગીઝા મીલતી હયે જના તેરે દીવાનેકો.
 મન આ કરતા હયે મુજે ચારકે ધર જાનેકો,
 આગ લગ જાએ મસીહા તેરે સમજાનેકો.
 અંચે મુસવર તેરે હાથોંકી બલાયે લે લુ,
 ખુજ તસવીર બનાઇ મેરે દીખલાનેકો.

કન્વાલી બાકર.

તુમહારે હુસ્નકી જગતક બહાર બાકી હય,
 જો ચાહો જુલમ કરો અખતીયાર બાકી હય.
 ખુદાકે વાસ્તે સુરત દીખાદે ઓ જલીમ,
 લખુપે દમ હય તેરા ઇન્તેઝાર બાકી હય.
 કીયા જો વસલકા ઇન્કાર ખુલ ગયા હમકો,
 તુમહારે દીલમેં અબીતક ગુમાર બાકી હય.
 ચેહ ફરલ હય કે ચલો બાગ મયકશી હો જાએ,
 શરાબ શીશેમેં હય ઓર બહાર બાકી હય.
 ખુદાકે ફઝલસે ઇતના તો હો ગયા હાંસીલ,
 ખુતોંકો દીલમેં તો અખતક ગુમાર બાકી હય.
 તુમહારી આંખસે સાખીત હુવા હય ચે અકબર,
 શરાબે વસલકા અખતક ખુમાર બાકી હય.

ગઝલ.

નીમ ખીસમીલ છોડનેસે તુઝકો હાસીલ કયા હુવા,
 આજ તેરા અએ પરી રોગ કાતીલ કયા હુવા,
 અય ફલક ઇસ જુલમસે કયા બદ ગયા તેરા ઉરજ,
 બાકમે હમકો મીલાયા તુઝકો હાસીલ કયા હુવા.
 તેરે ગમમેં રોતે રોતે લુલ ગયા સારા બદન,
 રાત ભરમે હાલ મેરા શમા મહફીલ કયા હુવા.
 જનકર ગોહર મીટાઇ આબર ઇસ ઇસકને,
 છોડ બએઠે સબકો હમ દીલ તુમપે માયલ કયા હુવા.

કન્વાલી સફદર.

ચે બુલ ગયા વો ખુતે ખુદ કામ હમારા.
 ઇસ શરમસે લેતા નહી અજ નામ હમારા.

હમ દેખનેવાલે થે કીસી એસકી આંખે,
કુંછ કર ન સકે ગરદીશે અઘ યામ હમારા.
તુ ભરકે ન દેખી કબી આંખે તેરી સાકી,
ધસમેસે ન લખરેજ હુવા જામ હમારા.
અખ ચએન નહીં સીનમે દીલકો કીસી પહેલું.
વો દીલનીગાહ લે ગઈ અરામ હમારા.
રહી યુંહી ઉલ્લસત જો જુલફે ફુતાકી,
ન જામગા સરદર યે સોદા હમારા.

ગઝલ.

ધસકકા ખંજર લગા હએ દીલપે કારી ધન દીનો,
જાખમકી સુરત હએ જું આંખોસે જારી ધન દીનો.
ખાગમે જાતી હએ ઉસ જુલફી સવારી ધન દીનો.
મુંહ છીપાએ શીરતી હય બાદે બહોરી ધનદીનો.
દે કે કસમે કુચયે કાતીલકો લે જાતા હએ દીલ,
દુશમન આપના કર રહા હએ દોસ્તદારી ધન દીનો.
બોલી બાલી શકલ પર દીલ તડપા જાતા હએ સનમ,
ક્યાહી સુરત હો ગઈ હએ પ્યારી પ્યારી ધન દીનો.
થંદી સાંસે ખરતા થા હરદમ એ જુલ તોરે લીયે.
સચ જાતા તેરી બહન કેસર કલાં હએ ધન દીનો.

કબાલી અકબર.

ફજલે દક હે અહમદે મુકતારકે સાએતલે,
શાને કુદરત હએ નીલાં દિલદારકે સાએતલે.
હીજરતે કરતે હએ અખતે મંજુલે જુલમાતકી.
જાતે હં વો જુલફે અખર ખારકે સાએ તલે,
આશકોંસે ધસ તરા મહેબુલ રહેતે હં કરીખ.
આંખમે પુતલી હે જુ દીદારકે સાએ તલે,
હએ ઉમીદે આતેફત અકબરકો રહેમતસે તેરી,
મગ શિરત હએ જુલમકે ધકરારકે સાએતલે.

કબાલી.

ફુલા ખન બયેઠે હએ દાતાર પીયા આજકી રાત,
જુસકે દીદારકા સાએદા હયે ખુદા આજકી રાત.

ધુમસે લાતી હે દાતારકા સનદલ મખલુક,
 અરશસે નુર છીડકતા હે ખુદા આજકી રાત-
 સાધલો કીજીયો તુમ અપને મતાલખ હાસીલ,
 મીરાંકે ફરોજકા દરીયા હે રવાં આજકી રાત.
 રૂપે/દાતારકા ચરચા હયે પરસતાનકે ખીચ.
 દેખને આતે હેં વો ઝુલકે દુતા આજકી રાત.
 અર્જ કરતા હયે ચે સર અપના ઝુકાકર કલ્થર-
 બેડા કર પાર મેરા બહેરે ખુદા આજકી રાત.

કવવાલી—આશીક

ખાધસે વહેશત હુધ બે એતીનાઇ આપકી.
 તીનકે ચુનવાને લગી હમસે જુદાઇ આપકી.
 આપકી જાને બલા કયોંકર કટી કુરકતકી રાત,
 દીલ તડપ કર રહે ગયા જમ યાદ આઇ આપકી.
 ખુદા ગલા કાહું મુઝે ખંજર ઇનાયત કીજીયે,
 દેખો દુખ જાયેગી યહ નાજુક કલાઇ આપકી
 કર વટેં શખ બર લીયા કરતા હું નીંદ આતી નહિં.
 રાતબર ખેતાખ રખતી હયે જુદાઇ આપકી
 આશીકોકે દીલપે ગીરતી હયે હજરોં ખીજલીયાં,
 દેખકર સીનેપે જંજરે તિલાઇ આપકી.

ગઝલ—કલીયર

ધુમ હયે અરશપે વો શાને ખુદા આતે હયેં,
 પીલને અદલાહસે વો શાહે હુદા આતે હયેં.
 કહા જીવરીલને ઇસાસે જીયારત કર લો,
 ધુમમેં આજ વો મહેબુબે ખુદા આતે હયેં.
 સખ નખી કહેતે હેં આપસમેં ખુશીમેં દેખો,
 જસકે મુસ્તાક હયેં વો હોશ રૂપા આતે હયેં.
 કહા ખાલેકને મલાએકસે ખીલા દો જુલમાત,
 આજ મહાબુબ મેરે માહેલકા આતે હયેં
 બક્ષ દેતા હું અબી ઉમ્મતે અહમદકુ તમામ,
 દમખદમ લખપે તેરે બદરદ દુજા આતે હયેં.

ગાયન

રૂંડી નહીં ઠાસીયા વાર અયે ધરખાર લુટાને વાલે,
હુએ કુટા ઇસકા ખાર સખ નકલી કારોખાર.
ઇસમેં નદા નહીં હુએ વાર અયે ધરખાર લુટાનેવાલે.
ઇસને દેખા સેઠ હુએ ઇસકો જાલમેં લાઇ અપને કિસકો.
ખાકે માલ કહા તુમ ખીસકો અયે ખેટા મુરગીવાલે,
ઇસકે પાસ થી ડેખ્યલાર મોટર ખસ મરગઈ રંડી ઉસપર.
શીર ઉસકા ઉઠાયા છપર છાકટ ખનગયે મોટરવાલે.

ગાયન કાફી.

ગોરી કબતક કરોગી બહાનારે બહાનારે.
તેરી ઉલ્લટમેં દીલ હુએ દીવાનારે—ગોરી૦
કમસીન તેરી જવાની જોખન ઉબારપર
નયના તેરે રસીલે સુરખી હુએ ગાલપર
નાજો નખરેસે દીલકો લુબાનારે—ગોરી૦
સાડી તેરી પચરંગી ચોલી હુએ ખુટેદાર
ચલતે ચલતે તેરા મુસ કરાનારે—ગોરી૦
કયોં છોડતે હો મુઝકુ તુમ હરવકત હરધડી
મુરલી છીનાલ સમજે હો કરતે હો દીલ લગી
અંજોસી બાતોંસે હોગા ન મીલનારે—ગોરી
અચ્છા મઝેં વચ્છા કહતી હું તુમ જાઓ અપને ધર
કલ આઠ બજે શખકો તુમ આના મેરે ઇધર
કપ્પી આના તો સીટી બખનારે—ગોરી૦
એક રાત બચડી મુંતજર આયે ના મેહરખાં
જખ આધી રાત ગુજરી તો આસુ હુવે રવાં
હાય કીસકુ કર મઝેં રવાનારે—ગોરી૦
કુટનીકો સાત લેકે આઇમેં ઉનકે ધર,
કુટની ને દેખ બોલી સોયે હુએ પલંગપર
કુટનીને ઇતના કહેકે ઓ તો ચલી ગઇ
મઝેં પાસ ઉનકે જાકર ખામોશ ખડી રહી
દીલમેં ડર હુએ કે કયસે જગાનારે
ગોરી કબતક કરોગી બહાનારે

કબાલી—શમસ.

પહેલુમે મેરે ક્યા કંઈ દીલખર તો નહીં હયે,
 ગુલસુરખ ગુલ કહેતે હયે ગુલજખા નહીં હયે.
 ઉડતા હયે બહોત દેરસે ઘર પર મેરે દખો,
 અરુકે કોઇ દરકા કબુતર તો નહીં હયે.
 દીલ ચાતાહે ઉડ જાઉં મયે માથુકકે ધરતક,
 પર ક્યા કંઈ ઉડનકે લીએ પરતો નહીં હયે.
 સુનતાહું કે ખીન દામસે મીલતે નહી માથુક,
 આશક હું મગર પાસ મેરે જર તો નહીં હયે.
 પોંચા દીયા એક પલમે મુજે અરશે મે અલ્લા
 હાં શમસ જહાંમે કોઈ દીલખર તો નહી હયે.

ગાયન આતશીનાગ.

ખાંખ લગા પરનારીસે તું હરદમ રહે હુશીઆરીસે
 હુત્ત નહી ધસયારીસે ઘર ઘરમે ધુસા અધ આરીસે
 પા ખુબ મીલાયે ચોર મહીપર ખીટકે ચલવુ મીલ જુલકર
 કપે ઠોંસા ગાલપે થપ્પડ માં અખ મક્કારીસે.

કબાલી રમજાન.

હુસન તોરા અએ સનમ આખીર ફના હો જાએગા
 છોડકર અપના વતન આપી અકેલા જાએગા.
 ખાર ખાર મત જાએના તું માનલે મેરા કહા
 ચદની છુપ જાયગી મેહલા બદન હો જાએગા
 કુલડે દેલે કબ્ર પર મેરે નમારો અએ સનમ
 ખાક છન છનકે મેરા મેલા કદન હો જાયગા
 બાદ મરનેકે મેરી યે લાય મીલનેકી નહીં
 હડડીયાં મેરી ચખાનેકો હુમા લે જાયગા
 દીલમે આતા હયેકે દમમે કુંક કોહે તુરકો
 ચોખીયાલ આતાહે મુસા બે વતન હો જાયગા
 ઇશકતો જાહેર કીયા તુને રમજાન શોકસે
 ઇન ખુતોંમે હુડનેસે ક્યા ખુદા મીલ જાયગા.

ગઝલ આશીક.

યહાં પર નહીં ચાર કોઇ કીસીકા
 હો કયું શીર મદદમાર કોઇ કીસીકા

ન બેમાનોકો તુમ કહો અપના અપના
 નહી હોગા જન હાર કોઇ કીસીકા
 પડે ખુન આશીકકા દામન મે ધખ્યા
 ન હોતા સીતમગાર કોઇ કીસીકા

કવવાલી ગાહરજનન.

ન તડક દીરાકે ખુતમે દીલખે કરાર સોજ
 કે ગુજર ગઇ શમ આધી નકર ઇન્તીજર સોજ
 ન તડક જમીપે જાલીમ તુજે ગોદમે ઉઠાલું
 તુજે સીનેસે લગાલું તુજે કરલું પ્યાર સોજ
 યે નસીમ થંડી થંડી યે હવાકે સરદ ઝોકે
 તુએ દે રહી હે લોરી મેરે ગમ ગુસાર સોજ
 યેહ તોરે સદાય નાલે મુજે મોત તહીમ ન કરદે
 મેરે પરદા દાર સોજ મેરે રાજદાર સોજ
 મુજે દફન કર ચુકે જમ તો લહદને યે નીદાદી
 મુજે ધર સમજકે અપના મેરે યારગાર સોજ
 શમ વસલ ઉનકા સોના મે હજાર ખાર ખુશલું
 તુ અદાસે ઉનકો કેહેના કે ખુદાકી માર સોજ
 મુજે ખુશ્લા રહા હે તોરા દમ બદમ તડકના
 મેરા સાથ દેનેવાલે મેરે ગમ ગુસાર સોજ

ગઝલ છોટી જન.

શરખતે વસ્લ પીલા માઇ ડીયર કમ દુમી
 દરદે કુરકતસે જલા માયડીયર કમ દુમી
 દેખ મુઝકો ન જલા માઇ ડીયર કમ દુમી
 દીલકો વહશી ન ખના માઇ ડીયર કમ દુમી
 મે'તો સદકમે' તોરે હો ગયા આવારા વતન
 તું કહાં લાગ્યે ગયા માય ડીયર કમ દુમી
 શસ્ત્રે ગુલ આઇ હે અગ્ર આયા હે મોસમ અગ્ર
 જમ પર જમ પીલા માઇ ડીયર કમ દુમી
 તેરી કુરકતને ખહોત જલમ કીયા હે મુઝપર
 મુઝકો કર ગમસે રીલા માઇડીયર કમ દુમી
 ઉઠ ગઇ હાગ્યે જમાનેસે જમાને ઉરદુ
 સખકો અમ વીદે હુવા માઇ ડીયર કમ દુમી

ગાઝલ.

અજમેર જાનેવાલે સખલોગ જા રહે હંય
કીસમતકે ફુટે એક હમ આંસુ બહા રહે હંય
યારખ કોઈ ખખર ચહ આકર સુનાએ મુજકો
અજમેરવાલે ખવાજા તુજકો ખુલા રહે હંય
મુશતાકે દીદ દેખું વો ચહેરએ મુનઝર
રખસે નકામ અપને ખવાજા ઉઠા રહે હંય
સાકી બને હંય ખવાજા સખકો પીલા રહે હંય
જો માંગના હો માંગો ઉમ્મેદવાર દુન્યા
સખકી મુરાદેં હકસે ખવાજા દીલા રહે હંય
કયું કર ન ખાતમેરી બનઆયે અએ અઝીઝો
ખીગડે હુઓંકી કીસમત ખવાજા બના રહે હંય
સાનીપે રહેમ કીજીએ લીલ્લાહ અખતો ખવાજા
મુદતસે આપ ઉસકો દરપર શીરા રહે હંય.

ગાઝલ.

હાય ગરદનમેં મેરે પ્યારસે ડાલે ન ગયે
છંદકે દીન બી તો અરમાન નિકાલે ન ગયે
વસલનેગો તરે અરમાન નિકાલે લાખોં
શિર બી કુછ રહ ગયે અએસે કે નિકાલે ન ગયે
ખલેશે જેરસે કુરસત ના હુધ જીતેજી
તુમને કાંટે વો ચુભોયેકે નિકાલે ના ગયે.

ગાઝલ.

વસલકે અએશમેં સખ હિજરકે ગમ ભુલ ગયે
યાદ રખનાથા હમેં જીસકો વો હમ ભુલ ગયે
વાદઝ્યે વસલ કયામતમેં તો હો ગા ધનસાર
વાં બી કહીયેગા કે હમ તેરી કસમ ભુલ ગયે
લિખને ખેડે જો ઉન્હેં હાલ પરેશાં દિલકા
હરફે મતલબકો ઉઠાતે હી કલમ ભુલ ગયે.

ગાઝલ અકબાર.

અજખયે ઇશકકા દોનો તરફ અસર રહેલા
ધંધર ખયાલ ચલા ઝોર ઉધર ચલી લયલા
સીયાહ પોશ જો કાખેકુ કૈસને દેખા
ફવા ન જખત તો ચીલા ઉઠા કે યા લયલા

જમીન તુજમેં જીવીદાને નાજ દરન તો હએ
 રહે ખ્યાલ કે ઉનકા કરન નહો મયલા
 ગયા જો કાબેકો મજનું તો ચેહ દોઆ માંગી
 ધલાહી મુજસે જુદા હો ન ઉલ્લસે લયલા
 લગી જો હશમેં રીન્દોકો પીઆસ ચીખ ઉડે
 ખુદકે વાસ્તે સાકી સુરાહીયો મય લા
 સુના કે અકબરે મય કશને આજ તોઆ કી
 બપા હયે હલકએ રીંદાંમેં શોર વા વયલા
 જુટી નહો કિસી દીલકી બસી હુધ બસ્તી
 મહો ખુલંદ હયે અકબર સદાએ વા વયેલા

કવવાલી—અશરફ.

શોખીયાં બઝમમેં વો કરકે ચલે જાતે હેં
 ચુટકીયોસેબી મેરે દીલકો મલે જાતે હેં
 હેરહે વસ્લસે મહેરમ રહું છડકે દીન
 મુદ્દા ચારસે મીલ મીલકે ગલે જાતે હેં
 મેહરે મેહશર ન દીખાયે મુઝે અપની ગરમી
 હમતો ખુદહી તપે કુરકતસે જલે જાતે હેં
 હજરતે દીલબી મેરા સાથ નહીં દે સકતે
 મંઝીલે ઇસ્કસે બખરાકે ટલે જાતે હેં
 હોગા હાસીલતો કબી જામ મોહબત અશરફ
 દરપે કિસ શોખ કે હમ રોજ વલે જાતે હેં

કવવાલી અકબર.

હે તુરે મોહમદકી ઝલક રંગે ચમનમે
 રાખેલમેં બેલેમેં ચમેલીમેં સમનમેં
 ગર ચેહી રહી આગ મોહબતકી બદનમેં
 હડ જાકંઝા કાકુર લગાતેહી કરનમેં
 હસ સરવરે આલમકે પસીનેકી ઝીયાસે
 ખુ મુશકે ખુતંનમે હે ચમક લાલે ચમનમે
 બેકસ હું મએ અંજીઝહુ મદીનેમેં ખુલાલો
 મર જાકંગા છુટ છુટકે કહી રંજેં મોહનમેં
 હીજરે શહે કવસરમેં મેરી જાન ગાઇ હે
 એક હસરતો અરમાં કી હે તસવીર કરનમેં

ફરીયાદહે ફરીયાદહે ફરીયાદહે અગ્નિ દાવરે મેહસ-
 ઝાહરાકા ચમન હુલ લીયા સ્થામકે બનમે
 હર સીમ્ત મોહમલ્કી રીસાલતકાહે સ્થાહરા
 ફાહસારમે બસતીમે ખીયામાંમે ચમનમે
 અકબર હે મેરા નામ સનાખાને નખીહું
 ખુલખુલસા ચહેકતાહું ગુલીસ્તાને સહનમે

કવવાલી અકબર.

મુજરદ રનમે અલીકા લાડલા આને કો હય
 શાતમા કા લાલ સુવે કરબલા આનેકો હય
 સરપે તાજે નવ રતન ઓર હુલએ બાગે બહીસ્ત
 હાથ મેં શમ્શેર હએ શેરે ખુદા આનેકો હએ
 નુર અગ્નિ મુરતેજ મકમુલે જાતે કીબરીયા
 રાકમે દોશે મહમદ મુસ્તેફા આને કો હએ
 સહને જાકર રનમે ફરમાયા કે અય શીમરે લખન
 કર ન યે જુલ્મે સીતમ રોજે જળ આને કો હએ
 ખાજ આ ડર કહરસે અસ્લાહ કે વરના અલી
 ચરખપર ગરદીશ જમીપર જલજલા આનેકો હએ
 થી નીદાય મુસ્તુફા પર સજ્જ બસ ધખરા નહી
 ખુદ્દ મેં અય હમારે મહલકા આનેકો હએ
 રહ પાકે પંજતનપર લેજ અય અકબર દરદ
 હંડી હંડી બાગે જન્નતસે હવા આનેકો હએ

ગાયન.

ગમકી છુરીયોંસે સીના રીગાર બયોરે
 ચીંતામે ડાર ગયો હોકે ખશા બયોરે
 ચલતે ચલતે પરીશાં બનાય ગયોરે
 મેરા તો દેખકે દીલ તુજકો હારા હોતા હએ
 ઓરતું કયસા હએ જમીમકે ખશા હોતા હએ
 આપહી આપ તુ કયું ધરમે ખશા હોતા હએ
 કયા યે ખશગીહી મોહમલ્કા સીલા હોતા હએ
 યેહી તેવર રહે તો દેખીયે કયા હોતા હએ
 ચીંતામે ડાર ગયો હોકે ખશા મયો
 દીલમે રંજીશકે નશતર મુઆય બયોરે

સાનેપે તમેય હુવા ખુરશીદ નમુદાર હુવા
 જલ વગર કયું નહીં અમતક વહ મેરા યાર હુવા
 શબ્દો સોયા થા વહો પહલુમે મેરે રશ્કે કમર
 સુખુકો પાયા નહીં જળકે મંચ બેદાર હુવા
 મોતસે મીલનેકા ઇકરાર કરંગા મએલી
 ઉસ મતીહાકો મેરે મીલને ઇન્કાર હુવા
 શમઅકી તરહસે જલજલકે હુવા મંચલી તો તમામ
 રએનકે અજમમે રકીમ આજ જો વહો યાર હુવા

કવવાલી.

મદીનેમે મેરા યારગ મુકામ હોગવે
 પહીપે ઉમ્ર દો રોગ તમાગ હોગવે
 તેરી જનાબે મુકદસમે સરવરે આલમ
 કુયુલ મેરા દરદો સલામ હો જવે
 હમે હએ દીલસે બરોસા તેરી શકાઅતકા
 બલાહે આજહી યવ મુલ કયામ હો જવે
 જો જાન જાયે શહીદીકી તરેહ રએજો પર
 તો આશકાને મહોમદમે નામ હોગવે
 યે આરગુ હેકે એક બાર જીનદગાનીમે
 દરે હુગુર પે દાગુર ગુલામ હોગવે
 ખુદકે વાસ્તે અય તો નીગાહે લુતફુ કરમ
 ઇધરબી અય શહેવાલા મુકામ હોગવે
 જબાંસે કહેતાહું મેં લાઇલાલા મદલલાલ
 કરમ કરીમ ઇલાહી તમામ હોગવે

ગઝલ કવવાલી.

દીલ હમને સનમકો દીયા નજરાના સમજકર
 જલીમને જલાયા મુજે પરવાના સમજકર
 મએતાલીબે બોસા જો હુવા જુલફાંકા ઉનકે
 જંજીરસે બધવાદીયા દીવાના સમજકર
 પહેલેતો મેરે સામને મું ખોલ કે બયેઠે
 શીર ફેર લીયા મું હમે બેગાના સમજકર

સાકી મેં ~~આપણું~~
 આપા હું બોલોત દુરસે મન
 મનસુર ધસી વાસ્તે કહેતા થા અનલ હું
 સુલી પે ચણ્યા ઉસે દીવાના સમજકર

ગઝલ મુઝતર.

અસીરે પનજ્યે અહદે શમાય કર કે મુઝે
 કહાં ચલા ગયા બચપન ખરાય કરકે મુઝે
 યેહ ઉનકે હુસ્નકો હમે સુરત આપ રીસે ખીલ
 ગઝલ મેં ડાલ દીયા લાજવાય કરકે મુઝે
 કીસીકે દરદે મુહબ્બતને ઉમર બરકે લીયે
 ખુદાસે માંગ લીયા ઇન્તીખાય કરકે મુઝે
 મેરે યુનાહ જીયાદાહ હંમેં યા તેરી રેહમત
 કરીમ તુહી ખતાદે હીસાય કરકે મુઝે
 મમેં ઉનકે પરદે બેજા સે મરગયા મુઝતર
 ઉન્હોંને મારહી ડાલા હિજાય કરકે મુઝે

ગઝલ.

કયા રંજ પીગડને લગા દુન્યાકે ચમનકા
 ખુલખુલકે ઇવઝ ઝુલપે હે ઝુલ્લ ઝાઝો ઝગનકા
 કયું છીનતા હે નખલસે ચુલ ખુટોંકી ચાદર
 ચુલચીં તુમી એક રોજ હે મોહતાજ કદનકા
 તુ પરદા દરી લોગોંકી કયું ચાહે હે કયું નાદાન
 લાયાથા કહાં તુને લીયાસ અપને બદનકા
 અમે બાદે ખીલાં લુટતી હે ચુલખરે દરખયાં
 પર સીકકા ચલેગા ન વહાં વહાંકે ચલનકા
 નીસખત હે તુઝે રઓનકે ચુલખરસે કયા અય ઝામ
 ચીલ્લાકે ન ખા મગજ તુ તીરલાને ચમનકા

ગઝલ.

ફરમાયા ખુદા રંજ ન કુછ લાયે મોહંમદ
 શીરદોસમેં ચાહે જસે લે જાયે મોહંમદ
 હમ્મતમેં મોહંમદકી હો કયસાહી યુનેહમાર
 બખશુંગા મેં બેશક જસે બખશાયે મોહંમદ
 બખશુંગા યુનેહમારકો મેહશરમેં કરમસે

સાતેયે મનજાર મુજે મંજુર હે ઉસકી
 નામ ક્યામતમેં વહી પામે મોહંમદ
 કહેતે તુ એ જીવીલ ના હબરાએ મોહંમદ
 હાસીલ હો સબી તેરી તન્મનાએ મોહંમદ
 દમ નિકલે તો મેં વકતે નજમ આપકો દેખું
 એર વીરદે જ્યાં હાતો લક્યાએ મોહંમદ
 ધસાકો ચરખે ચાર તો મુસાકો તુર થા
 જરે કદમ હે અરશે મોઅલાયે મોહંમદ
 હાફેઝકી તો યા રખ ચેહી દીન રાત દોઆ હે
 એકબાર દીખાડે રખે જ્યાયે મોહંમદ

ગઝલ.

દીલો જન મેરા લેકર દીલખર કહાં ગયોરે
 મુજકો બનાકે મુઝતર દીલખર કહાં ગયોરે
 કાઅબેમેં તુજકો હુંડું યા ખુતકદેં અય ખુત
 જાઉં કહાં કહાં પર દીલખર કહાં ગયોરે
 કુરકતમેં ઉસ પરીકે દીવાના વાર જનખન
 કેહતા ચેહી હું દરદર દીલખર કહાં ગયોરે
 અખતો ખખર લો આકર વો ઈશ્કકા જગરપર
 કારી લગાહે ખંજર દીલખર કહાં ગયોરે
 દીખલા વોહ આપની સુરત જે નુરગી હે મુરત
 એ પરદા અય સરાસર દીલખર કહાં ગયોરે
 ઉલકત ખડહાકે પ્યારે હમસે હુવે ફિનારે
 હયરાં બહોત હે મઝહર દીલખર કહાં ગયોરે

ગઝલ.

અએ પરી યાદ હએ વો, નાજસે આના તેરા
 મુંહકો સરમાકે હુશાલે મેં છુપાના તેરા
 આંખ નીચી કીએ સરમાકે મુંહ ફેરલીયા
 મુસકુરાકર વો ગીલોરીકા ચખાના તેરા
 સાંપસા લોટતા હએ છાતીપર જખઆતી હએ યાદ
 બિગડી જુલ્ફોંકા હરખાર બનાના તેરા

અયે દીલે ખેતાખે ~~વેલ નહી હવે~~ દાવરે મેહસર
કહેર હવે રોજ એ રાતોકા જંગલ
મનતે માની હવે દરબાહમે છિલ્લે ખાંધે
પર મયસર ન હયા મુલાના તેરા

કુવાલી અખતર.

સાગીરકી હવલ મુરશદે મયખાના નહી હય.
ચલ્લુ હીસે પી લેંગે જો પયમાના નહી હય.
અચ્છા ન સહી ગર મયે મયખાના નહી હય,
સાકી યેહ તેરી નરગીસે મસતાના નહી હય.
આશકકો જખ લોટતેહી દેખા વોહ ખાલે,
યેહ જલ્લગાહે નાજ હય મયખાના નહી હય
ધસ સોખતા કીસમતકો લગે આગ ધલાહી,
જો શમ એ રખે યારકા પરવાના નહી હય.
સર હકને દીઆ હવે કે રહે ઇસ્કકા સવદા.
દીવાના ઇસે કહીએ જો દીવાના નહી હય.
મુમકીન નહી ગાફીલ હો તેરી યાદસે લયલા.
મજનું તેરા હુશીયાર હય દીવાના નહી હય.
સુનત હો અગર તુમ તો જીગર થામકે ખેડો,
દરદે દીલે અખતર હય યેહ અરસાના નહી હય.

ગઝલ.

દીલ લે ગયા હમારા દીલદાર હંસતે હંસતે
કયા કામ કરગયા હવે વો યાર હંસતે હંસતે
યારો જરા ચલો તુમ લાવેં ઉસે મનાકર
વો સો ગયા હવે હમને ખજાર—હંસતે.
મજલીસમે આશીકોક અખર તેરીકો દેખું
આપસમે ચલ રહી હૈ તલવાર—હંસતે.
યારોં ન સહલ સમજો તુમ હાલ નાતવાંકા
અએસા ન હો મરે યેહ ખીમાર—હંસતે.
ગર શોકે દીદ યે હવે પહોચીંગે ઉસકો ધર તક
દેખેંગે હમ મુસાફીર દીદાર—હંસતે.

જાનેપે મુજકો તેરી ચાર તું બલ ॥
 ગરમીએ ધક્કસે યેહ ગમુકો પીગલ ॥
 સોઝ હએ તાજકે તુજકો લપટલુ પ્ય.
 જોશે સખાબકો ના યુંબી ઉબલ દે; ૧
 જખસે સીલગી હએ યે જોળનકે કંકે હએ સોલે,
 ધસી આતસમે અએ દીલદાર તું ગલત જાને દે;
 મસ્ત ચસમેમે તેરી મે ચકચુર હુઈ,
 યેહી મસ્તીમે મેરી જાન નીકલ જાને દે;
 જામ દે મુજકો તું આરામકી મેરે મજતુ,
 કરકે લખરેજ વહે પએમાના કિલ જાનેદે.

ગઝલ—ભેરવી.

નામ જાનેકા નલે ચાર મેં મર જાકિંગી,
 પેસ તર જાનેકે મંચ જાસે ગુજર જાકિંગી;
 જાતે હો જાવો અએ દીલખર તુમ ના જાવો તો અગર,
 મન્ના તેં પીરકે ધર લેકે સકર જાકિંગી,
 તેરી મેરી દોસતીકો સારા આલમ જાનતા હય,
 ગર કોઈ પુછે તો મેં સાફ મુકર જાકિંગી;
 મેરે ખુદલે બાલોપે ન તુમ હરદમ આયા કરો,
 અગર કંઈ હોગા તો સર પીટકર મર જાકિંગી.

ગઝલ—અશરફ.

સકલે પોસીદા અખસ માહે લકા કરતે હએ,
 અન્કી શુરતકો હુપાતે હએ ખુરા—કરતે હએ.
 રખના અય દીલ તુ હસીનોસે કુચ્છ ઉમ્મીદ વદા,
 મે દગાબાજ હએ મીલ મીલકે દગા—કરતે હએ.
 કયા ખુરાઈમે મેરી ઉનકા જલા હોતા હએ,
 મુદદધસે જો મેરા રોજ ગિલા—કરતે હએ.
 દિલ તો હમ દેહી ચુકે હે દેખીયેં કયા હોતા હએ
 દેખીયેં કય વો વસ્લકા વાયદા વશા—કરતે હએ.
 જીતના ચાહે વો કરે જુલમે સિતમ અય અસરફ,
 હકમે ઉનકે હમ સખો રોજ દુવા—કરતે હએ.

હોયે કાસીકે આજીય પમારાય હુવા
તલકા પચેમાને હોયે આજીય હુવા
જમીપર આજી હુલી હોયે સરદાર,

કસકે ૧૦૦ ૥ શીરતા હોયે ચકરાયા હુવા;
ખુલ ગયા જળ, ઉમદ્યે ગેસુ તો વો કહેને લજે,
હાતસે જતા રહા કમ બકત દીલ આયા હુવા.
કયુ શુકે પડે. હોયે પચેમાનોપે સીસે ખુદખખુદ,
કોન મતસે જન મચે ખાનેમે હોયે આયા હુવા;
કળ ઉમે હમ ભુલતે હોયે અચે કદીમી ઉમરબર,
હોયે ખુજરોંકા જો અપને કોલ શરમાયા હુવા.

સેહિરા.

મેરાજકી સખ જન હનકે ચલે મેહેખુખ ફુલારા ખુમ જના,
જીવધલ પુકારે સલે અલા રાહમકા દીવારા ખુમ જના;
જળ ચોચે શલકપર જ પોંચે ઇસાને કહા અચે માહેલકા
ખુસ હોકે ચે ખોલે સલ્લે અલા સરદાર હમારા ખુમ જ
વસ સમ્સકા ગજરા રખપે મલા વલ્લેકી કંગી જીલ્લેમેકા,
આંખોમે લગા મીજગાંકા સુરમા અમદ પ્યારા ખુમ જના;
તનજીન લીયો મન મોહે લીયો એકાલી કમલીયાવાલે પિય
હોતેયે મદદ ખુશ હોહોદર મહેખુખ પ્યારા ખુમ જના;
જળ અરસકે ઉપર જ પોંચે ચોર પાઉદરે અદનાપે ધરા,
પગ્દેમે નીકલયે હકને કાયા મેહેખુખ હમારા ખુમ જના.

કીતાબ મીલનેકા પતા

અખદુલ મજીદ અખદુલઅજીઝ તાજિરે કુતુબ
તીનદરવાજા, અહેમદાબાદ.

મુંબઈકા પતા.

હુસેન મીરજા બુકસેલર
ડોસાલાધ દારવાલેકી ચાલીમ
લોઆર પરેલ—મુંબઈ. નં. ૧૩.

